

***mērijana** Runic: ᚱᚱᚱ | ᚩᚱᚱᚱ Pronunciation: /'mɛ:.ri.jɑ.nã/

verb · Weak class 1

Meanings

to praise, proclaim, celebrate

Etymology

From *mēraz ('renowned, famous') + *-jana.

Conjugation

Present active

Person	Indicative	Subjunctive	Imperative
1st singular	mērijō	mērijau	–
2nd singular	mērīsi	mērijais	mērī
3rd singular	mērīpi	mērijai	mērijapau
1st dual	mērijōs	mērijaiw	–
2nd dual	mērijapiz	mērijaiþiz	mērijapiz
1st plural	mērijamaz	mērijaim	–
2nd plural	mērīþ	mērijaiþ	mērīþ
3rd plural	mērijanþi	mērijain	mērijanþau

Present passive

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	mērijai	—
2nd singular	mērijasai	mērijaisau
3rd singular	mērijaþai	mērijaipau
1st dual	—	—
2nd dual	—	—
1st plural	mērijanþai	mērijainþau
2nd plural	mērijanþai	mērijainþau
3rd plural	mērijanþai	mērijainþau

Past

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	mēridō	mēridēdī
2nd singular	mēridēz	mēridēdīz
3rd singular	mēridē	mēridēdī
1st dual	mēridēdū	mēridēdīw
2nd dual	mēridēdudiz	mēridēdīdiz
1st plural	mēridēdum	mēridēdīm
2nd plural	mēridēdud	mēridēdīd
3rd plural	mēridēdun	mēridēdīn

Non-finite Forms

Infinitive	Present Participle	Past Participle
mērijanā	mērijandz	mēridaz

Descendants

***mārijan** (Proto-West Germanic)

mǣran (Old English)

māren (Old High German)

mārian (Old Saxon)

***mārijan** (Proto-West Germanic)

 ***māren** (Old Dutch)

maren, vermaren (Middle Dutch)

vermaren, vermaard (Dutch)

mæra (Old Norse)

mæra (Icelandic)

𐌚𐌿𐌿𐌵𐌰𐌶 (mērjan) (Gothic)

[View on Wiktionary](#)